

DISCURS INAUGURAL

A. Sitges-Serra

President SCC

Apreciats amics i socis,

Enguany sembla adient obrir aquesta sessió inaugural tot recordant una efemèride. Efectivament, el 1408 va ser reglamentada per primer cop l'activitat de la Cirurgia a la Corona d'Aragó. El rei Martí I, dit l'Humà, segon fill de Pere el Cerimoniós, va autoritzar la dissecció de cadàvers amb finalitats científiques al 1401 i, set anys més tard, exactament a 10 de Juliol de 1408, atorgà el reglament regulador al primer Gremi de Barbers i Cirurgians de Barcelona. No sembla pas casual que fos un rei humanitari qui parés atenció als problemes de salut dels seus vassalls i s'esmerçés en oferir-los-hi la millor assistència quirúrgica possible. Potser devem també aquest gest fundacional, a la influència del nostre gran humanista Bernat Metge, aleshores secretari del rei Martí i lleial conseller seu durant els darrers 10 anys del seu regnat. És menys sabut, que a Martí I també se'l coneixia com a Martí I l'Eclesiàstic, potser pel seu pietisme o, si ens remetem a les evidències polítiques, pel seu parentesc amb el disident Papa Luna a qui va acollir durant el cisma d'Occident. Sembla doncs apropiat, que avui recordem al nostre antic monarca, mort, dos anys més tard de donar-nos carta d'existència, al monestir de Valldonzella situat aleshores prop de la Creu Coberta en la cruïlla actual del Paral·lel amb l'avinguda Mistral.

Visca el rei Martí l'Humà!!!

Amb motiu d'aquesta efemèride, em plau recordar-vos que per iniciativa del nostre vicepresident, Joan Sala, l'1 de Desembre, celebrarem juntament amb d'altres societats catalanes d'especialitats quirúrgiques una sessió històrica a la seu de l'Acadèmia de Ciències Mèdiques.

Aquestes paraules d'apertura de l'any acadèmic han de mirar enrera per un moment, per tal de fer un ràpid balanç del curs passat. Us vaig dir a l'Assemblea General de Maig, que havia estat un curs en que la nostra societat havia desplegar una activitat sense precedents. Sessions ordinàries apart, el curs 2007-8 va sumar el 6è Congrés Català de

Cirurgia, 20 hores de formació bàsica continuada, tres simposis extraordinaris, el primers cursos de Gestió i Bioètica per a MIR de primer anys i la finalització del treball de camp de dos grups d'estudi per a la millora assistencial en la cirurgia colorectal i en la hèrnia engonal urgent que han mobilitzat més d'una trentena d'hospitals. Vam celebrar una reunió conjunta amb el capítol de New Jersey del American College of Surgeons. A més hem participat o donat suport a negociacions amb l'administració en temes com les urgències quirúrgiques o la organització de l'assistència al politraumàtic. En nom dels socis vull agrair la generositat de tots els qui han col.laborat en aquestes activitats dedicant-hi moltes hores. En la cultura dominant, cada cop està més desprestigiada la feina ben feta, sense remuneració i en benefici d'altri, i per aquest motiu l'agraïment ha de ser doble. No tinc cap dubte que a dia d'avui, la Societat Catalana de Cirurgia segueix sent la més dinàmica de les societats quirúrgiques del nostre estat: no tant sols lidera, com a model, la resta d'associacions autonòmiques sino que els seus socis lideren moltes àrees de la Cirurgia General a Espanya i han consolidat la nostra projecció internacional. La cirurgia catalana no és avui un apèndix europeu endarrerit, com en els temps del listerisme quan Cardenal i Fargas començaren pràcticament de zero, ni és un col·lectiu papanates que empassa passivament *papers* anglosaxons.

Al costat d'aquesta afirmació triomfal, no cal dir que encara ens queda molt per fer com a societat professional que vol ser cada cop més present en el més ampli marc de la societat civil. Hem de ser més ambiciosos en els nostres plantejaments sobre futures competències de la Societat Catalana de Cirurgia per tal d'evitar que la nostre professió esdevingui regulada per les necessitats i els constrenyiments conjunturals de la política o, més concretament, per politics amb data de caducitat. Sis segles d'història ens han de donar suficient embranzida per obtenir, per la via de la persuasió i la evidència, més competències i per a ser més respectats i escoltats en temes d'organització social, honoraris, docència de pre i postgrau, qualitat assistencial o malpraxis. Hem de ser més i hem de ser més forts. A Catalunya treballen al voltant de 850 cirurgians generals. Som després de les Balears, la Comunitat Autònoma amb una taxa més alta de cirurgians de tot l'estat espanyol. Ón són? Ón som? Només la meitat d'aquests 850 cirurgians tenen el seu correu electrònic registrat i reben les informacions periòdiques que genera la nostra societat; només un de cada 6 participa als congressos anuals, només 1 de cada 10

acudeix a les nostres cites mensuals. Així doncs, a la Societat Catalana de Cirurgia podem ser encara més forts. La decisió es nostra.

Desitjo que aquest curs que avui comença sigui profitós per tots i que vosaltres els socis, aprofiteu les oportunitats d'aprendre, participar i col.laborar en les moltes activitats que ha planificat la Junta Directiva amb el vostre ajut. Enguany, comencem per tercer cop el cicle de formació continuada bàsica, renovat i acreditat amb 7 crèdits per la Comissió Catalana de Formació Continuada. Tots tenim una ocasió d'or per actualitzar-nos en el diagnòstic diferencial, la fisiopatologia quirúrgica i la metodologia de la recerca. No ho desaprofitem. Montaigne deia que més gent prefereix ser mestre de l'error que deixeble de la veritat. Aquesta evidència secular, en cirurgia, sempre l'acaba pagant el pacient. Per aquest motiu –recordant-vos que la nostra Junta Directiva va fer senyera electoral de la formació continuada- acabo fent una nova crida perquè aprofiteu les oportunitats docents i de recerca que us ofereix la nostra societat.